

delsen til England er ikke aftaget. Den er tværtimod steget. Det ærede Medlem kender Tallene, fordi jeg har læst dem op for ham i Tingenes fælles Møde. De sidste Tal, som det ærede Medlem ikke har haft Lejlighed til at høre, understreger Retningslinien: Forsendelsen til England er stigende.

Det ærede Medlem, og det ærede Medlem fra Søby har paa ny beskæftiget sig med de Tal, der findes i Oversigten over den økonomiske Tilstand i Danmark, og synes nu igen, at Tiden er kommet til at godtgøre, at Landbruget ikke har tjent noget i denne Tid. De synes at ville godtgøre, at i Krigsaaret har Landbruget intet tjent, men kun forringet sine Aktiver. Herimod er der allerede gjort tilstrækkelig rigtige Bemærkninger. Jeg skal kun tilføje, at det Krigsjaar, som der er Tale om, er Krigsaaret indtil Udgangen af Juli, og de Maaneder, der er kommet efter, er de mest typiske for Stigningen paa Landbrugsprodukter. Derfor kunde ogsaa i Gaar Formanden for de sjællandske Landboforeninger paa Delegeretmødet sige, at i Almindelighed er der sikkert ingen berettiget Grund for Landbruget til at klage; der har vel været høje Gødnings- og Foderstofpriser, men Priserne paa Landbrugsprodukter har været ganske usædvanlig høje, og de svimlende Ejendomspriser tyder paa, at Tiden anses for gunstig. Jeg tror, at de Herrer skulde lade Kendsgerningerne, der i dette Forhold er uimodsigelige, i Fred og ikke forsøge paa dermed at underbygge deres Politik, som gaar ud paa, at Landbrugets Merfortjeneste under ingen Omstændigheder maa begrænses, for at vi kan faa rimelige Priser.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds har jo nu i Anledning af Hude-spørgsmaalet paa ejendommelig Maade ændret sin Taktik. Man vil maaske erindre, at man i lang Tid ikke hørte om andet end om det Tab, der ledes ved, at Huder ikke kunde udføres. Nu i Forgaars sagde det ærede Medlem, at der slet ikke blev slagtet Kreaturer, men Huderne blev udførte paa de levende Kreaturer. Ja, men hvad Grund har der saa været til at klage saa overordentlig over Hudeudførselsforbudet. Det, som det ærede Medlem nu siger, er naturligvis lige saa overdrevent som det modsatte, han i sin Tid sagde. Han kaster sig fra den ene meningsløse Overdrivelse ud i den anden. Naar det ærede Medlem udtalte, at Udførselsforbudet har forhøjet Prisen paa

Lædervarer, er det næsten udenfor, hvad man overhovedet har Lov til at fremføre. Nej, det, der har forhøjet Prisen paa Lædervarer, er de stigende Priser paa Huder og paa Hudernes Tilberedelsesmidler. Og naar det er lykkedes at hindre en yderligere Stigning paa Lædervarer, skyldes det, at man tilbageholder en Del af de Huder, der er opsamlet her til Lands, til en Pris, der ligger langt under den, der er betalt Hudeproducenterne.

Jeg har endnu tilbage at anbefale Lovforslaget til den samme omfattende Velvillie, som det har været Genstand for fra samtlige de Taleres Side, som jeg her har henvendt mig til, idet jeg stadig gaar ud fra, at deres Kritik bundet i en virkelig omfattende Velvillie. Saa skal det nok lykkes at faa et tilstrækkeligt godt Lovforslag ud deraf. Jeg vil imidlertid atter betone, at selv om vi er ganske enige om Grundlaget, saaledes som flere ærede Medlemmer har udtalt, staar jo Udformningen tilbage, og her erkender jeg for tredje Gang, at jeg i ganske særlig Grad er under Forhandlingens Vilkaar og maa vide, hvilken Betydning Partiet Venstres Stilling overfor Udformningen har med Hensyn til Lovforslagets Gennemførelse. Men saa er det ogsaa naturligt stærkt at gøre opmærksom paa, at naar Stillingen er en saadan, vil Udformningen i høj Grad komme til at hvile paa Venstre, paa dets Ansvar. Hvis Venstre hindrer, at det paalægges Kommunerne som en Opgave at sørge for, at intet Barn bliver underernæret, en Opgave, som Kommunerne saa maa løse, ganske som de selv vil, og hvis det derefter viser sig, at der er Kommuner, som forsømmer denne Opgave, at der er Børn, der underernæres, ja, saa kommer Ansvaret herfor til at hvile paa Venstrepartiets Doktrinarisme. Hvis Venstre hindrer, at Kommunerne stilles frit med Hensyn til Skattens Udskrivning, og der derigennem paatvinges en Skatteudskrivning, der naar ned til alle, og som forøger selv de mindste Skatteyderes og de mindste Skatteevners Skat, hviler Ansvaret herfor paa Venstre. Jeg peger paa disse to Ting, fordi det er dem, Venstre særlig har beskæftiget sig med. Men det er jo muligt, at Venstre stiller disse to Betingelser for, at Lovforslaget skal gaa igennem, og jeg siger da, at ikke uden den bitreste Nødvendighed vil jeg opgive disse to Punkter. Forslaget, det gentager jeg paa ny, maa og skal igennem, der maa tilvejebringes Midler til at bekæmpe Dyr-